

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bhar.III.980/2011/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2011. év december hó 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Ítéltábla Bf.II.194/2011/11. számú ítéletét a II. rendű vádlott tekintetében annyiban változtatja meg, hogy a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben a megtámadott határozatot e vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 2011. január 21-én meghozott 2.B.114/2009/48. számú ítéletével a II. rendű vádlottat vesztegetés büntette (Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdés), továbbá folytatólagosan elkövetett csempészet büntette (Btk. 312.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte, egyben - a III. rendű vádlottal egyetemlegesen - kötelezte 336.000 forint bűnügyi költség megfizetésére is.

A védelmi fellebbezéseket elbírálva a Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2011. június 27-én kihirdetett Bf.II.194/2011/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét mindössze annyiban változtatta meg, hogy a II. rendű terheltet a vesztegetés büntettének vádja alól felmentette, a vele szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 3 évre enyhítette.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész - a felmentő rendelkezést sérelmezve - a II. rendű vádlott terhére jelentett be fellebbezést, a II. rendű vádlott és védője pedig enyhítés érdekében terjesztett elő rendes jogorvoslati kérelmet.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Be. 389.§-ának (2) bekezdése alapján a fellebbezést visszavonta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.2394/2011. számú átiratában - és a nyilvános ülésen jelenlévő ügyész is - a pénzmellékbüntetés kiszabásának mellőzését, egyebekben a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Legfelsőbb Bíróság az ügyben a Be. 391.§-ának (2) bekezdése szerint nyilvános ülést tartott, amelyen az ügyész a másodfokú ítéletnek az átiratában foglaltak értelmében történő megváltoztatását, a II. rendű vádlott és védője a jelentős időmúlásra, továbbá a II. rendű vádlott megnehezült családi körülményeire figyelemmel a büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbezések részben, az alább kifejtettek szerint alaposak.

Tekintettel arra, hogy a II. rendű vádlottat érintően a másodfokú bíróság a bűnösség kérdésében az elsőfokú bírósághoz képest eltérő döntést hozott, a jelen ügyben a harmadfokú eljárás feltételei (Be. 386.§ (1) bekezdés b) pontjának I. fordulata) kétségkívül fennálltak. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a fellebbezéssel érintett II. rendű vádlott vonatkozásában a másodfokú ítéletet - az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt - a Be. 387.§-ának (1) és (2) bekezdésében írt terjedelemben felülbírált. Ennek eredményeként - nem észlelve a Be. 399.§-ának (1)-(4) bekezdése alá eső, feltétlen hatályon kívül helyezéssel járó szabálysértést - a Legfelsőbb Bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le. Az ennek során megvizsgált bizonyítékokkal összhangban álló tényállás megalapozott, s az eljárt bíróságok a szükséges mértékben eleget tettek az indokolási kötelezettségüknek is, amikor mérlegelő tevékenységükről ellenőrizhető módon számot adtak.

Az ilyen módon a harmadfokú eljárásban ugyancsak irányadó

tényállást alapul véve pedig a II. rendű vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, s helyes a cselekmény minősítése, amelyet egyébként a védelem nem is vitatott.

A büntetés kiszabása körében az eljáró bíróságok enyhítő tényezőként a számottevő időmúlást értékelték, miként büntetés csökkentő hatást tulajdonítottak a II. rendű vádlott gyermekes családos állapotának is. A bűncselekmény jelentős tárgyi súlyát, továbbá a II. rendű vádlott előéletét figyelembe véve, a Legfelsőbb Bíróság úgy ítélte meg, hogy a II. rendű vádlottal szemben kiszabott 3 év börtönbüntetés szükséges a büntetés céljának eléréséhez, így annak enyhítésére nincs lehetőség. A Btk. 90.§-a (1) bekezdésének alkalmazása pedig – minthogy az eljáró bíróságok (helyesen) az elkövetés időpontjában hatályos büntető anyagi jogi szabályt követve jártak el – szóba sem kerülhet.

Törvénysértően került ellenben sor a II. rendű vádlottal szemben a pénzmellékbüntetés kiszabására. E mellékbüntetés alkalmazásának a Btk. 64.§-ának (1) bekezdése értelmében ugyanis – a határozott tartamú szabadságvesztésre ítélet mellett – az volt az általános feltétele, hogy az elkövetőnek megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona legyen.

Az ítélkezési gyakorlat szerint pedig a kereset, jövedelem a pénzmellékbüntetés kapcsán akkor tekinthető megfelelőnek, ha az elkövető a pénzmellékbüntetést – saját, illetve eltartottjai létfenntartásának veszélyeztetése nélkül – akár részletekben is képes megfizetni.

A tényállásból kitűnően viszont a II. rendű vádlottnak vagyona nincs, havi 80.000 forint jövedelemmel rendelkezik, amelyből – GYED-en lévő házastársával együtt – két kiskorú gyermeket tart el. Ekként jövedelmi, vagyoni helyzete a pénzmellékbüntetés szempontjából megfelelőnek nem minősíthető, így a jelzett mellékbüntetés alkalmazása anyagi jogi szabályt sért.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a II. rendű vádlottat érintően a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398.§-a (1) és (2) bekezdése alapján megváltoztatta, s e vádlottal szemben a pénzmellékbüntetés alkalmazását mellőzte, míg egyéb vonatkozásban azt a Be. 397.§-a értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2011. december 13.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Akác József s.k. előadó bíró, Dr. Varga Zoltán s.k. bíró.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.II.194/2011/11. számú ítélete a II. rendű vádlott vonatkozásában - a Legfelsőbb Bíróság Bhar.III.980/2011/3. számú ítéletében foglalt változtatással - 2011. év december hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

*Dr. Kónya István s.k.
a tanács elnöke*

A kiadmány hitelül:

*írnok
MV*